DECRETA

Congregationis Generalis Decimæ ſeptimæ.

CUm die 19. Novembris 1750. diem obiiſſet extremum R. P. noſter Franciſcus Retz, renunciatuſque fuerit cum poteſtate Vicarii Generalis R.P. Ignatius Vicecomes, quem ille, ſcripto a ſe relicto, atque a Patribus Aſſiſtentibus recognito, nominaverat; is, de Patrum Aſſiſtentium conſilio, Congregationem Generalem ad novi *General. Cong. occaſio.*

Præpositi electionem indixit in diem Sancto Aloysio Gonzagæ sacram, vigesimam primam Junii Anni 1751. Quâ die ex omnibus planè Europæ Provinciis adfuere Provinciales, seu Vice-Provinciales, atque Electores omnes. Quare fuit consequenti die inchoata Congregatio.

I. *In M. S. Act. 1. & 3.*

Electiones variæ.

POstquam verò plenum, pronunciassent Patres, atque legitimè congregatum Cœtum; ad plura suffragia electus est I. Secretarius electionis P. Vespasianus Maria Trigona unus Electorum Provinciæ Siculæ. Tum electi eodem modo sunt P. Philippus Antonius Orlandi Elector Provinciæ Romanæ, qui ipso electionis die orationem haberet, & P. Hieronymus Ridolfi Vi-

Vice-Præpoſitus in Romana Profeſſorum Domo, qui Electores eo die includeret.

Pluribus item ſecretis ſuffragiis pro detrimentis recognoſcendis ex ſingulis Aſſiſtentiis deputati fuerunt: ex Italica P. Aloyſius Centurione Provincialis Provinciæ Mediolanenſis; ex Germanica P. Gaſpar Hoch Provinciæ Rheni Superioris Moderator; ex Gallica P. Petrus Claudius Frey Præpoſitus Domus Profeſſæ Pariſienſis, & Provinciæ Franciæ Elector; ex Hiſpana P. Alexander Laguna Provincialis Toletanæ Provinciæ; & ex Luſitana P. Joſeph de Andrade Provincialis Luſitanæ Provinciæ. Demum delectus Aſſiſtens Electionis P. Joannes Antonius Timoni Romanæ Provinciæ Moderator.

II. *In M. S. Act. 4.*

PRæfinitâ die 4. Julii, quæ in diem Dominicam hoc anno incidit, interjecto de more quatriduo, atque omnibus ritè servatis, quæ in Formula, & Constitutionibus, ac Decretis præscribuntur, laudabili animorum consensione, longè pluribus medietate suffragiis, primo scrutinio electus est in Generalem Præpositum R. P. Ignatius Vicecomes. Moxque formatum super ea re decretum, subscriptumque a Secretario, ac promulgatum.

Electio Præp. Gener.

III. *In M. S. Act. 5. & 6.*

ELectus est Congregationis Secretarius idem ipse, qui fuerat Electionis P. Vespasianus Maria Trigona, cui additi sunt So-

Elect. Secret. Congr. & Socior.

Socii P. Andreas Faget Rector Collegii Burdigalensis, & Elector Provinciæ Aquitaniæ, & P. Gaspar Joseph Gagna Rector Collegii Taurinensis, & Elector Provinciæ Mediolanensis.

Deinde deputati sunt ad postulata secernenda pro quinque Assistentiis: Pro Italica P. Joannes Antonius Timoni Provinciæ Romanæ Provincialis; pro Gallica P. Leonardus des Plasses Provinciæ Aquitaniæ Provincialis; pro Germanica P. Stanislaus Popiel Provincialis Polonæ Provinciæ; pro Hispana P. Martinus Garcia Provincialis Provinciæ Bœticæ; & pro Lusitana Pater Ignatius de Silveyra Assistens, singuli singulis scrutiniis. *Elect. Deput. ad Post. secernenda.*

IV. *In M. S. Act. 7. & 8.*

DIe jam statutâ, undecimâ Julii, ultimâ, nimirum,

quatridui capiendis informationibus destinati, omnibus servatis, quæ ad Assistentium electionem servari debent, electi sunt Assistentes pro Italia P. Aloysius Centurione Provincialis Mediolanensis Provinciæ primo scrutinio; pro Germania P. Leonardus Tschiderer tertio scrutinio; pro Gallia P. Joseph Joachim dela Granduille primo scrutinio; pro Hispania P. Petrus de Cespedes secundo scrutinio, qui tres hoc eodem munere proximè ante functi fuerant, quique omnes juramentum pro more præstiterunt; pro Lusitania secundo scrutinio P. Joannes Gusman Rector Collegii Scalabitani absens.

Electio PP. Assistentium.

Tum vocati sunt ad Congregationem P. Joannes Scotti Secretarius Societatis, & P. Joseph Augusti Procurator Generalis. Postremò electus est primo scrutinio

tinio Admonitor P. Ignatius de Silveyra, qui fuerat Luſitaniæ Aſſiſtens. *Electio Admonitoris.*

V. *In M. S. Act.* 19.

PEtitum fuit, an Procurator Generalis, ſi Profeſſus fuerit, & ex Romana Provincia aſſumptus, eique jure Profeſſionis competat ingredi Congregationem Provincialem, ingredi debeat intra numerum præſcriptum a Canon. 16. Congr. 5. ut ſtatuit Congr. 6. decr. 25. §. 11. An verò extra eum numerum, ut ſtatuere videtur Cong. 8. decret. 48. Poſt accuratam hac ſuper re diſcuſſionem, cenſuit majori ex parte Congregatio, Procuratorem Generalem in caſu expoſito ingredi debere intra numerum juxta citatum decretum Congr. 6., nec obſtare decre- *Procurat. Gen. Profeſ. Rom. Prov. ingreditur intra numerum.*

tum Congr. 8. in quo sermo esse videtur de Procuratore, aut ex diversa a Romana Provincia assumpto; aut ad Congregationem accedente jure sui muneris, non Professionis.

VI. *In M. S. Act.* 18. *&* 20.

Qui gravi infamia notatur, nec ad Congregationem vocari, nec ab ea eligi potest.

IS, qui gravem pœnam sustinuit a Superioribus Societatis impositam ob gravem culpam, cui gravis infamia adnexa est; etiamsi pœnam absolverit; si tamen adhuc durat gravis infamia, censendus est ita impeditus, ut nec vocari possit ad Congregationem Provincialem, nec ab ea in Procuratorem, aut Electorem eligi. Porro de hoc impedimento gravis infamiæ, perseverantis post expletam pœnam, judicent ii, qui de impedimentis judicare debent, ut de incarceratis,

ratis, deque iis, qui actu subeunt pœnam gravem a Superioribus Societatis, statuit Congregatio 16. decr. 12.

VII. *In M. S. Act. 28.*

QUitensis Provinciæ nomine postulatum fuerat, an ejus Provinciæ Moderator post triennium, aut quadriennium suæ gubernationis expletum, regere nihilominus Provinciam debeat cum nomine, & Prærogativis Provincialis, si successor, adhuc jam publicè renunciatus, utpote vel extra Provinciam existens, vel longinquis Missionibus occupatus, nondum acceptavit, aut eum acceptasse non constat. Vel si reseratis sequentis gubernationis literis, ii, qui nominati sunt, mortem obierint? An verò in iis casibus, *Quitens. Prov. postulatum.*

Provincialis, qui quadriennium absolvit, gubernare interim debeat instar Vice-Provincialis, ac proinde in Provincialibus comitiis jure passivo gaudeat?

Expleto quadriennio, Provincialis in suo munere perseverat, donec successor sit Authenticè renunciatus, etiam in Prov. Quitensi.

Censuit Congregatio, nihil hac super re novi statuendum, sed standum juri antiquo pro universa Societate statuto (cum nihil peculiare statutum sit pro ea Provincia) ex nostro autem jure constat, quod non expiret Antecessoris Auctoritas, nisi cum inchoatur Auctoritas successoris: Nec Auctoritas hujus inchoatur, nisi a die authenticæ renunciationis ex Canon. 20. Congr. 8. Cum ergo in casibus in postulato expositis successor dici non possit authenticè renunciatus; declarat Congregatio, Antecessorem in iis casibus, vel expleto quadriennio, perseverare in munere Provincialis (nisi aliter in lit-

Nisi aliter a Gen. cautum sit

litteris novæ deſignationis cautum ſit a R. P. noſtro) ac proinde, eum privari jure paſſivo in Provincialibus Comitiis. Declarat nihilominus Congregatio, quod non intendat decreto iſto quidquam detrahere R. Patris Generalis Auctoritati.

Gener. Auctoritati nibil detrabitur.

VIII. *In M. S. Act.* 31.

CUm dubitaretur penes quem ſit poteſtas judicandi de inhabilitate Aſſiſtentium, aut Admonitoris, ſi quando ob gravem infirmitatem, aut ſenium rebus ſui muneris vacare non poſſint: ut ſi abſolutionem a munere ipſi opportune non petierint; poſſit, ac debeat Præpoſitus Generalis, ad ea detrimenta vitanda, quæ Societati univerſæ obvenire poſſent ex eorum inutilitate diutius tolerata, alios

Poteſtas indicandi de Aſſiſtentium, & Admonitoris inbabilitate eſt penes Prep. Gener.

in eorum locum, servatâ juris nostri formâ, substituere; declaravit Congregatio, Potestatem hanc esse penes Præpositum Generalem, servata juris nostri formâ; quemadmodum ad ipsum spectat judicare de Assistentis indignitate, ut colligitur ex Decret. 87. Congr. 1.

IX. *In M. S. Act. 16. & 17.*

Omni Superiore deficiente in Collegiis; jurisdictio est penes Sacerdotem antiquiorem.

SI aliquando contingat (quacumque ex causa) ut nullus sit in Collegio aliquo, vel domicilio designatus superior; statuit Congregatio, superioris jurisdictionem (spiritualem, scilicet, & quoad externam, domesticam disciplinam, non verò quoad gravia negotia peragenda, aut conficienda instrumenta) remanere penes Sacerdotem antiquiorem; ductâ antiquitate ab in-

ingreſſu in Religionem. Idque donec Provincialis admonitus (ſtatim autem moneri debet ab ipſo antiquiore Sacerdote) provideat.

Non comprehenduntur Prov. & Coll. extra Europ.

Declarat autem Congregatio exemplo Congr. 4. Decr. 56. non comprehendi præſenti Decreto, niſi Provincias intra Europam, earumque Collegia, ac Domicilia. Porrò quo ad Provincias, & Collegia extra Europam Providentiæ R. P. noſtri commiſit, ut auditis hac in re rationibus, & variis earum Provinciarum uſibus, cuique earum præſcriberet quæ, omnibus penſatis, utiliora, ac magis opportuna fore in Domino judicaverit.

X. *In M. S. Act.* 21.

Expediti ad profitendum nunquam non expeditos expectent.

QUi ſunt proxime expediti ad profitendum, nunquam

quam expectare debent non expeditos, ex quavis causa proveniat, ut hi non sint proximè expediti, sive ex parte ipsorum, sive ex parte alterius, sive etiam quia ex oblivione missæ de iis non fuerint opportuno tempore informationes ad Patrem Nostrum. Et servandus semper est inter eos ordo a tempore emissæ professionis, ut in simili statuitur a Congreg. 12. Decr. 11.

Servandus ordo emissæ Profess.

XI. *In M. S. Act.* 24.

CUm tot sanctionibus prohibita sit Nostris administratio Bonorum, etiam eorum, quæ quis Societati donavit, ut puritati nostræ Paupertatis consulatur, atque iis incommodis, quæ ex ejusmodi administratione oriri possent, obviam eatur; censuit Congregatio, commendandum

Nulli concedenda facultas administrandi bona, nisi ex gravi necessitate, & sub statutis conditionibus.

dum impensè R. P. Nostro, ut difficilem se præbeat in concedenda alicui Nostrorum facultate administrandi bona ejusmodi. Et si quando ad id gravis necessitas urgeat; non concedat; nisi ad statum tempus, & cum obligatione reddendi rationem hujusmodi administrationis immediato Superiori, nisi alium destinâvit R. P. Generalis.

XII. *In M. S. Act.* 9. 10. 23. 24. *&* 25.

Perseverantia Præceptorum a Gener. impositorum.

MEns Societatis fuit, & est, ut Præcepta a Præpositis Generalibus sive toti Societati, sive particularibus Provinciis, sive etiam domiciliis imposita, durent, mortuo etiam Generali, donec a Præposito Generali, aut a Generali Congregatione revocentur; quod ipsum post

ac-

accuratam discussionem, ad avertendam dubietatem omnem, si qua unquam oriri possit hac super re, declarat præsens Congregatio, & quatenus opus est, præsenti Decreto statuit, conferens (si opus sit) præceptis illis vim, ut ita permaneant donec dicto modo revocentur.

Intercessio non admissa.

Unus huic decreto intercessit; verum Patres censuerunt intercessioni non deferendum, sed standum Decreto.

XIII. *In M. S. Act.* 29. 30. 31. & 32.

Urgenda executio eorum quæ circa studia ordinata sunt.

AD varia Provinciarum postulata, de studiis, generatim respondit Congregatio ex judicio deputatorum, satis provisum esse in Constitutionibus, Ordinationibus, Ratione studiorum, & Decretis Congrega-

gationum; urgendam esse dumtaxat executionem.

Quo ad ipsa verò studia Philosophica, de quibus præsertim agebatur, speciatim responsum est, abundè provisum esse in Decreto 36. Congreg. 16. (quod confirmat præsens Congregatio) siquidem mediam, & temperatam viam tenet inter utrumque extremum: Nam statuit, etiam in Physica Generali docendum esse, & propugnandum systema Aristotelis. Et huic optimè convenire Physicam amœniorem, & experimentalem.

In Philosophia retinenda doctrina Aristotelis.

Permittitur Physica amœnior experimentalis.

Verum ne qui irrepant abusus ex occasione amœnioris istius Philosophiæ, præsens Congregatio has cautiones approbat, & præscribit. Prima est, ut in Philosophia tradentur accuratè quæstiones, & notiones, quæ licet theologicæ non sint, nec

esse

Cautiones in ameniori tradenda experimentali Philosophia adhibendæ.

esse debeat, viam tamen complanant, & muniunt ad Theologiam scholasticam. Secunda, ut in istis quæstionibus, & disputationibus Physicæ experimentalis retineatur methodus Syllogistica, nec excurratur in longiores, aut merè historicas narrationes. Tertia, ut parcè, & quantum necesse est ad quæstiones verè Physicas, attingantur ea, quæ Mathesim directè, ac propriè spectant.

XIV. *In M. S. Act.* 28.

Facultas dissolvendi Collegium, & Residentiam.

AD petitionem Provinciæ Venetæ facta est Rev. Patri nostro facultas dissolvendi parvum Collegium, & Residentiam, si, & quando ipsi visum fuerit, id ad majus Dei obsequium, & Societatis bonum profuturum.

XV.

XV. *In M. S. Act. 26.*

ANnuens Congregatio poſtulato plurium Provinciarum permiſit, ut typis mandaretur elenchus omnium Præceptorum totam Societatem obligantium; ita ut intelligantur quæcumque alia ejuſmodi præcepta totam Societatem obligantia in eo non contenta, aut nunquam extitiſſe, aut hoc ipſo eſſe abrogata.

Elenchus omnium Præceptorum.

XVI. *In M. S. Act. 28.*

PEtiit a Congregatione R. P. noſter, num expediret, manentibus in ſuo vigore Conſtitutionibus, Procuratorem Generalem conſtituere quatuor votorum Profeſſum; cum in præſentia non occurrat non profeſſus ad id muneris idoneus?

Diſpenſatur ut Procurator Gener. ſit Profeſſus.

Ne-

Necessitati serviendum rati, Patres, responderunt, expedire idque exemplo Congregationis 12. Decr. 29.

XVII. *In M. S. Act.* 34.

R. P. N. & PP. Assistentibus committitur approbatio Decretorum.

NE nimium protraheretur Congregationis solutio cum gravi incommodo, ac periculo eorum, quibus iter erat in remotissimas Provincias, visum est Patribus abstinere a lectione Decretorum, quibus extrahendis, perpoliendisque, plurium dierum opus impendendum esset. Quare exemplo aliarum Congregationum Generalium Rev. Patri nostro, & Patribus Assistentibus demandata est cura, ut ejusmodi Decreta a Secretario Congregationis extracta recognoscerent, eaque ipsius Congregationis nomine approbarent.

XVIII.

XVIII. *In M. S. Act.* 34.

CUm omnia a Congregationis formula præſcripta, abſoluta eſſe viderentur; petiit R. P. noſter num placeret finem Congregationi imponere? Cumque Patres unanimi conſenſu, placere dixiſſent; R. P. noſter felicem omnibus in ſuas Provincias reditum precatus; eos ad exactam obſervantiam eorum, quæ ſapientiſſime conſtituta ſunt, eſt hortatus. Atque gratiis D. O. M. Beatæque Virgini Dei Parenti, ac Beato Patri noſtro Ignatio perſolutis, dimiſſus eſt Cœtus die quinta Septembris, cui initium fecerat dies vigeſima ſecunda Junii ejuſdem anni 1751. *Solvitur Cœtus.*

A. M. D. G.

ROMÆ, Typis Antonii de Rubeis. 1752.
Superiorum Permiſſu.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiss. P. Mag. Sac. Pal. Apost.

F. M. de Rubeis Patriarcha Const. Vicesgerens.

IMPRIMATUR.

Fr. Vincentius Elena Rmi P. Mag. Sac. Pal. Apost. Soc. Ord. Præd.